

Οὕτως ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἀρχαίαν ἀριστερὰν πέ-
ρυγα τοῦ Κοινοβουλίου — τοὺς φιλελευθέρους — Κυβερνήσις
τοῦ Δεσπέτη, ἀσπαζομένη ἤδη ἐν πολλοῖς τὰ πρόγραμμα
τῶν πρώην ἀντιπάλων τῆς συντηρητικῶν, μαζεύει τὰ σχο-
ρὰ κατὰ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Οὕτως φιλελευθεροὶ κυβερνητικοὶ καὶ συντηρητικοὶ πρώην
ἀντιπολιτευόμενοι ἤδη συνεννοοῦνται, σχεδὸν συνεννοῦνται
καὶ καθαρὰ ἀντιπολιτεύσεις ἀπομένει ἡ μικρὰ ἑμάς τῶν δε-
μοκρατικῶν ῥιζοσπαστῶν, ἣ ἀνήκει καὶ ὁ Καβαλλόττης.

Ἡ συγχώνευσις — σχεδὸν — τῶν δύο πρώην ἀντιπάλων
κομμάτων, εἶνε γεγονός· τὸ ὅποιον καθιερώθη καὶ διὰ μιᾶς
λέξεως, ἣτις θὰ σημαίῃ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν. — **trasformi-**
smo — μεταμόρφωσις — Ἡ ἑτέρα φάσις τοῦ γεγονότος
τούτου εἶνε ἡ ἀπομόνωσις τοῦ καθαρῶς δημοκρατικοῦ κόμ-
ματος, ὑπ' ἀρχηγὸν ἴσως τὸν **Bertani**, ἐν ᾧ διακρίνεται καὶ
εἰς κοινωμιστῆς, ὁ **Costa**, καὶ εἰς ἐργάτη· τυπογράφος, ὃν
ἀπέστειλαν αἱ ἑταίρια ἀλληλοβοηθείας ἐν Μεδιολάνοις.
Καὶ οὕτως ματὰ τοὺς Ἑθνικοὺς ἐν τῷ Ἰταλικῷ Κοινοβου-
λίῳ ἀγῶνας ἀρχεταὶ τῶρα μόνις ὁ πολιτικὸς καθ' αὐτό.

Προανακρούσματα τοῦ ἀγῶνος τούτου, εὐθύς ἄμα τῇ ἐν-
άρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς, ὑπῆρξαν αἱ περὶ
τοῦ ὄρκου τῶν βουλευτῶν συζητήσεις, ἐν ταῖς ὁποίαις το
Ἰταλικὸν κοινοβούλιον ἀπέδειξε πλειάδα πολιτικῶν ἀνδρῶν,
στίνας διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ρητορικὴν ἰκανότητα ἐπέ-
σπασαν ὄλων τὴν προσοχὴν καὶ ἐνισχυοῦ τὴν θαυμασμὸν τῆς
πολιτικῆς Εὐρώπης.

Ἄλλὰ καὶ τῶρα τὸ κύριον σημεῖον διαφωνίας μεταξὺ
συντηρητικῶν καὶ δημοκρατικῶν τυγχάνει ἐν ἑκτός τῶν
συνόρων ἐθνικὸν ζήτημα, ἡ ἀλύτρωτος **Ἰταλία**. Οἱ δημο-
κρατικοὶ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς συμπαχούσης πρὸς τὴν Αὐ-
στρίαν βασιλείας, θεωροῦντες αὐτὴν ὡς ἐμπόδιον εἰς τοὺς
ἐθνικοὺς τῶν πόθους· ἡ Κυβέρνησις, φοβουμένη τὴν διατά-
ραξιν τῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν φιλικῶν σχέσεών της, κατα-
πολεμεῖ τὰς ταύτην προσβλοῦσας ἐθνικὰς διαδηλώσεις ἢ
δημοκρατικὰς ἐπιθέσεις, καὶ κατασχέσεις ἐφημερίδων, καὶ
κατασιγάσεις τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀπαγγιονισθέντος Ὁβερδαν
πολλαχοῦ ἐξεγειρομένων διαμαρτυρήσεων, καὶ φυλακίσεις
πατριωτῶν, καὶ καταπιέσεις παντοίων εἰδῶν τοῦ ἐθνικοῦ
κατὰ τῆς Αὐστρίας φρονήματος συναποτελοῦσι τὰ σημεῖα
τῶν καιρῶν, τὰ ὑπονοούμενα ὑπὸ τοῦ Καβαλλόττη.

Ἐδέησε νὰ ποιήσωμαι τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ προ-
κειμένου παρέκβασιν, ὅπως εὐνοητότερα καταστήσω τὰ σή-
μερον ἐν τῷ πολιτικῷ τῆς Ἰταλίας βίῳ συμβαίνοντα. Καὶ
νῦν διὰ βραχέων θὰ ἐξηγήσω τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὑπὸ τοῦ
Καβαλλόττη παρουσιασθὲν διὰ δευτέραν φορὰν.

Προτείνει ν' ἀναγνωρισθῇ ἐπίσημος ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως ἡ κατὰ τὸ 1867 ἐπὶ τὴν Ρώμην ἐκστρατεία τοῦ Γα-
ριβάλδη ὡς ἐθνικὸς ἀγὼν, καὶ οἱ λαβόντες ἐν αὐτῇ μέρος
νὰ ἀποκτήσωσι τὰ δικαιώματα ὅσα καὶ οἱ ἄλλοι ἐθνικοὶ ἀ-
γῶνες διδοῦσι τοῖς ἀγωνισθεῖσι· διότι τὸ κίνημα ἐκεῖνο
θεωρήθη πάντοτε ὡς ἀνταρσία τοῦ Γαριβάλδη κατὰ τῆς
κυβερνήσεως τοῦ Βικτωροῦ Ἐμμανουήλ· μετὰ τὰ προεκτε-
θέντα, εὐνόητον ποῦ τείνει ὁ νόμος οὗτος. Ὁ κ. Δεπρέτης
ἐξεφράσθη ὅτι κατ' ἀξίωμα ἡ κυβερνήσις του δὲν ἀποκρούει
τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, ὡς διεκήρυξε καὶ ἄλλοτε, ἀλλ'
ἐπιφυλάσσει νὰ τὸ προκαλέσῃ αὐτὸς οὗτος.

Καὶ διὰ μέσου τῶν ἐκάστοτε ἀναφανομένων σκοπέλων
τούτων, ἐπερωτήσεων ἢ ἄλλων, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις
ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων
ἔργων.

Ὁ χώρος δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ ἐκτανθῶ ἐπὶ πλέον· ἀλλὰ
θ' ἀναγράψω τελευταίαν μίαν εἰδησιν, ἣν πρὸ μικροῦ ἔλα-

βον καὶ ἦτις μ' ἔκαμε νὰ χαρῶ διὰ τὴν Νεάπολιν. Ἡ ὑπὲρ
τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐν ἐσχάτῃ πτωχείᾳ ἀποθανόντος μου-
σικοσυνθέτου Σαρρία, τοῦ γράψανος τὴν **Campana de l'**
Ermitaggio, δοθεῖσα ἐν **S. Carlo** συναυλία ἐπέτυχεν ἀπερι-
γράπτως· εἰσεπράχθησαν καθαραὶ ἑνδεκα χιλιάδες φράγκων.
Ὁ ἀκριβώτερον πληρώσας τὴν πολτρώναν του (200 φρ.)
εἶνε εἰς ἑλλήν, ὁ κ. Μάρκος Σκυλίτσης.

A. Γ. Η.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μαυρίζει ὁ κόσμος !!

Ὁ καθηγητῆς Γίλλιαμ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἀ-
πέδειξε διὰ τῆς στατιστικῆς ὅτι ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς
δουλείας ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαύρων αὐξάνει πολὺ ταχέως ἢ ὁ
τῶν Λευκῶν. Ἀπὸ τοῦ 1830—1840 οἱ λευκοὶ ἠύξησαν
κατὰ 3½ ἐπὶ τοῖς 100· οἱ μαῦροι 23 ἐπὶ 100· ἀπὸ τοῦ
1870—1880 οἱ λευκοὶ 29 ἐπὶ τοῖς 100, ἐνῶ οἱ μαῦροι 34
ἐπὶ τοῖς 100· ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐξήσις αὕτη, παρα-
τηρεῖ ὁ Γίλλιαμ, ἐντὸς 100 ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαύρων
θὰ εἶνε διπλάσιος τῶν Λευκῶν. Ἡ παραγωγικὴ δύναμις τῶν
Μαύρων εἶνε πολὺ μεγάλη, καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀντισταθ-
μίσῃ οὔτε ἡ μετανάστευσις τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν
λευκῶν· ἐκ τούτου θὰ προκύψῃ φοβερὰ κοινωνικὴ κρίσις ἐν
Ἀμερικῇ εἰς τὸ μέλλον. Δεῖ, δεῖ οὐχὶ χρημάτων, ἀλλ' ἀν-
δρῶν· διὰ τούτων γὰρ οἶόν τ' ἔστι χρήματα καὶ χώρας εὐ-
ρεῖν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι!

Μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Δάρθεν

Πανταχοῦ ἐσχηματίσθησαν ἐπιτροπαὶ δεχόμεναι τὸν ὀ-
βολὸν παντός, ὅστις ἐνθουσιᾷ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς
ἐπιστήμης. Προτείνω νὰ σχηματισθῇ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπι-
τροπή. Ἐπιλέγω μάλιστα ὡς πρόεδρον τὸν καθηγητὴν τῆς
Φυσιολογίας κ. Ζωχίον· τοῦλάχιστον ἂν δὲν συντείνωμεν
εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, ἄς φανῶμεν, ὅτι τὰς ἀγα-
πῶμεν· τούτο θὰ ἦνε ἐν σημεῖον, ὅτι δὲν ἐχάσαμεν πᾶσαν
αἴσθησιν.

Τὸ ψῦχος εἰς τοὺς Πόλους

Δύο χώραι πολὺ μεμακρυσμέναι ἢ μία τῆς ἄλλης ὑπάρ-
χουσιν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἐνθα τὸ ψῦχος εἶνε εἰς
τὸν ὕψιστον βαθμὸν, εἰς δὲν δύναται νὰ φθάσῃ ἐν τῇ γνωστῇ
ἡμῶν μοίρᾳ τῆς Σφαιρῆς μας. Ἡ μία εἶνε εἰς τὰ βόρεια τῆς
Σιβηρίας, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἰακούτσκις καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸν
ἀμερικανικὸν πόλον πρὸς βορρᾶν τῶν νήσων Πάρρυ. Ἡ θερ-
μοκρασία κατέρχεται μέχρι —72ο !!

Ἡ μύτη εἶνε ἀγνωστος εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Πληθυσμοὶ

Αἱ πρωτεύουσαι καὶ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὡς πρὸς

τόν πληθυσμόν : Τὸ Λονδίνον ἔχει 3,832,440. Οἱ Παρίσιοι 2,225,910. Τὸ Βερολίνον 1,215,500. Ἡ Βιέννη 1,103,001. Πετρούπολις 876,570. Τὰ ὑπόγεια τῆς Σιδηρίας; 150,242 καταχθονίους. Ἡ Κωνσταντινούπολις 600,000 (;). Μαδρίτη, πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας 367,280 ταυρομάχους. Ρώμη, πρωτεύουσα τῆς Ἀβυσσινίας 300,476. Ἀθῆναι πρωτεύουσα τῆς Ἀβδηρικής 100,000 μικρόβια.

A . . .

Η ΔΑΜΑΛΙΣ

Κύριε συντάκτα,

Συνιστάτε ὡς γνησίαν δαμαλίδα ἣν ἔχει καὶ πωλεῖ ἡ Ἑταιρία τῆς Ἵγυινης διὰ τοῦ ταμίου τῆς κ. Τ. Λούη. "Ε! καὶ ἡ δαμαλις αὕτη, τοῦλάχιστον ἡ δι' ἧς εἶνε βεβαμμέναι αἱ ἀκίδες, εἶνε νόθος. Δέκα ὄλας τοιαύτας ἠγόρασα πρὸς δαμαλισμόν τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας μου καὶ οὐδεμία τούτων παρήγαγε τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα· ἀπέμειναν αἱ χαραγαὶ μόνον τοῦ νυστερίου. Ὡ Ρωμέϊκο, Ρωμέϊκο!

Ἀθηναῖος

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Μία μόνη ἐκδίκησις εἶνε ἀξία τῶν μεγάλων καρδιῶν : νὰ φέρωσιν εἰς θέσιν τὸν ὑβριστὴν των νὰ γονυπετήσῃ πρὸ τῆς ἠθικῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ κάμπτεται καὶ ὑπὸ τὸ βᾶρος τῶν μεγάλων χειρῶν, καθὼς καὶ ὑπὸ τὸ βᾶρος μεγάλης λύπης. Πᾶσα μεγάλη συγκίνσις τὴν συγκινεῖ, τὴν ταράττει βαθέως. Πρέπει ν' ἀπομεινωθῇ, νὰ συνέλθῃ ὅπως ἀναλάβῃ κατοχὴν ἑαυτῆς καὶ ἀνακτήσῃ τὴν γαλήνην τῆς.

Ἐξ ἔρων εἶναι τὸ ἀνηθικώτερον, δηλαδὴ τὸ ἀγνησιώτερον τῶν τέκνων, διότι γεννᾶται πρὸ τοῦ γάμου. Εἶναι πρὸς τοῦτοις ἀπαιτητικώτατος καὶ θέλει τὴν τιμητικὴν θέσιν εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον, ἄλλως ἐκλείπει τὴν οἰκίαν διὰ παντός.

Λέγουσιν ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν λογιεῖονται. Δι' αὐτὸ λοιπὸν ἔχουσι, φαίνεται, τόσον συχνὰ δίκαιον.

Οἱ πολιτικοὶ θρίαμβοι ἔχουσι τὸ ἀπόβρασμα τῶν ὡς τὰ κακουργήματα.

Ἀκρον ἄωτον τῆς μωροφιλαυτίας : Νὰ φαντάζεται τις ὅτι ἔχει μίαν ἰδέαν αὐτὸς μόνος, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλος ἐφαντάσθη, οὔτε θὰ φαντασθῇ.

Ἡ φρικωδέστερα φρίκη, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ τις ἐπὶ τινῶν γυναικῶν, εἶνε νὰ ταῖς εἴπῃς ὅτι τὰς ἀγαπᾷς ἰσοβίως· αἰωνίως μάλιστα. Ἀλλ' ἰσοβίως; . . . εἶνε τόσον μονότονον.

Εἶνε φυσικὸν πτωχοὶ νὰ λέγωσι : « Ἀγαπητέ μοι φίλε, ἐάν γείνω πλούσιος ἢ μεγαλειτέρα εὐτυχίᾳ θὰ ἦνε νὰ μοιρασθῶ τὸν πλοῦτόν μου μαζί σου. » Εὐτυχῶς ἔχουσι τὴν λεπτότητα νὰ μένωσι πτωχοὶ, καὶ οὕτω δύνασαι νὰ βαυκαλιζῆσαι αἰωνίως ἐν τῇ γλυκεῖᾳ ἀπάτῃ σου.

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐπαρχιώτου πρὸς τὸν υἱὸν του. — "Ἦθελα νὰ σὲ γράψω καὶ γιὰ τὰ τρία πρόβατα ποῦ μπῆκε ὁ λύκος μέσ' τῆ στάνῃ καὶ τὰ χάντζοσε καὶ τὰ κλαίγομε ἐγὼ καὶ ἡ μάνχ σου καὶ ὁ μικρὸς ἀδελφός σου, καὶ οἱ γειτόνοι. Τὸ ξέρει ὅλο τὸ χωριό. Τὸ ἔμαθες τάχατες καὶ σύ; Τὸ ἄκουσε κανένας; Ἀμ νὰ δὰ τάχατες ἐκεῖ στὴν Ἀθήνα μῆρα ξεύρετε τί γίνεται ἐδῶ στὸν κόσμον;

Ἰδέα ἐμβριθῆς, ἰδέα ἐπιπόλιος, ἀπόχρωσις δύο κρανίων, τοῦ μὲν θηλυκοῦ, τοῦ δέ . . . πλὴν ὀλίγη εὐγένεια.

Κράτει τὸ μέτωπον ὄψηλά καὶ δὲν θὰ περάσῃς ἀπὸ θύαν ταπεινήν.

Τριαντάφυλλο, σὲ βλέπω καὶ ξανοίγει ἡ ψυχὴ μου.
— "Ἀνθρωπε, καὶ σένα βλέπω καὶ μοῦ κόβῃσι ἡ πνοή μου.

Σπανίως ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται εἰς τὴν κατάλληλον ὥραν του. Ἄν ἔλθῃ ὀλίγον ἐνωρίτερον, ὀλίγον ἀργότερον, πόσῃν μεταβολὴν εἰς τὴν μοῖραν του.

Πῶς νὰ διακρίνωμεν τὸν ψευδῆ ἔρωτα ἀπὸ τὸν ἀληθῆ, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο ἐξασκοῦσι τὴν αὐτὴν ἐπιρροήν; Οὐδὲν εὐκολώτερον ὅμως. Ὁ ψευδῆς ἔρωσ ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ κακοῦ· ὁ ἀληθῆς τοῦ ἀγαθοῦ.

Μαρτενγκῶ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἐξ ἄγαθόπουλος, ἰδὼν ὅτι φίλος του ἔπαθεν ἀπὸ πνευμονίαν, πέφτει ἀμέσως ἐς τὸ στρώμα καὶ αὐτὸς λέγων :

— Καλὸν εἶνε νὰ τὴν προλάβωμεν.